

POVEȘTI DE
PASCALE HÉDELIN

ILUSTRĂȚII DE
MARCO GUADALUPI

Cuprins

Oul de dragon	p. 4
Misterul din mare	p. 10
Cornul licornului	p. 15
Mătura, vrăjitoareo!	p. 20
Yeti, ești acolo?	p. 25
O zână îndrăgostită și superstitioasă	p. 31
Război și pace pe tărâmul elfilor	p. 35

Oul de dragon

În ținutul celor Trei coline de aur domnește Drakor. E un dragon uriaș, acoperit de solzi, cu burta rotundă și aripile puternice, care se dă în vânt să sperie pe toată lumea. Se lasă-n zbor pe deasupra satelor și strică acoperișurile de paie. Cu ghearele lui ascuțite, smulge cireșii din rădăcini. Cu respirația lui puternică, pârjolește lanurile de grâu. Uneori, chiar le arde fundul țăranilor și se tăvălește de râs. Toți se tem de el și nimeni nu reușește să-l învingă sau să-l alunge. Prea e puternic! Și mândru de asta! „Este foarte distractiv să-i sperii pe oameni!”, își spune el bucuros. Cu toate acestea, Drakor nu e mulțumit. Seara, când se întoarce în peștera lui întunecoasă și înghețată, se simte îngrozitor de singur. „Niciun prieten, nimeni cu care să vorbesc sau pe care să-l alint...”, se plânge el, oftând amarnic. Într-o zi, Drakor vede un tânăr trăgând un căruț încărcat cu mărfuri ciudate.

– Goooaarr! răcnește el pentru a-l speria pe intrus, arătându-și dinții ascuțiți.

Tânărul, îngrozit, se aruncă sub căruț, la adăpost.

Atunci Drakor observă ceva. Printre țesături, panglici, covoare, clopoței, păpuși, ceapă, brânzeturi, nuci și oale de fier, este și... un ou! Un ou uriaș, minunat, care strălucește în lumina soarelui.

– Pe cuvântul meu, exclamă Drakor, arată ca... un ou de dragon!

Asta e, omulețule?

– Ăă... da, domnule, răspunde negustorul, tremurând.

L-am găsit în îndepărtatul ținut Khum, abandonat în deșert.

Vi-l ofer!

– Ooo, ce cadou frumos! se miră Drakor. Hai la mine, micuțule!

Și, foarte emoționat, apucă delicat oul între labele lui cu gheare și își ia zborul, lăsându-l în pace pe tânăr.

Timp de mai multe săptămâni, dragonul clocește oul în peștera lui. Într-o dimineață, în sfârșit, din ou iese un pui. Dar... surpriză: nu este un pui de dragon, ci de struț!

– Negustorul ăla blestemat m-a mințit! Dacă îl mai văd, îi prăjesc urechile! Ce să fac eu cu păsăruica asta?

Atunci puișorul vine și se ghemuiește lângă el, murmurând:

– Piu, piu, tăticiul meu drag!

Ce puf moale și cald are! Și ce ochi rotunzi și frumoși!
La urma urmei, puiul ăsta de struț este atât de drăguț,
încât Drakor se hotărăște să-l adopte.

Timpul trece. Dragonul și struțul sunt nedespărțiți, iar
tatăl adoptiv este fericit că nu mai e singur în peștera lui
întunecoasă și înghețată. Îi spune povești lui Pufuleț struțuleț
și îi dă să mănânce afine.

Dar, din păcate, oricât insistă Drakor, nu-l poate învăța
pe Pufuleț să zboare. Aripioarele lui nu-l pot purta prin aer.

Și e imposibil să-l faci să răcnească, să scuipe foc sau
să fie înfricoșător, ca orice dragon care se respectă!

Cel mai rău este că micuțul lui e blând ca un mieluşel.

Și nu suportă ca tatăl lui să bage în sperieți pe cineva.

Treptat, și lui Drakor i se pare tot mai puțin distractiv să fie rău.

În timpul zilei, preferă să se plimbe pe câmp cu puiul lui.

Noaptea, admiră amândoi cerul înstelat.

Bălaurul nu mai dă foc la nimic. Și dacă într-o zi

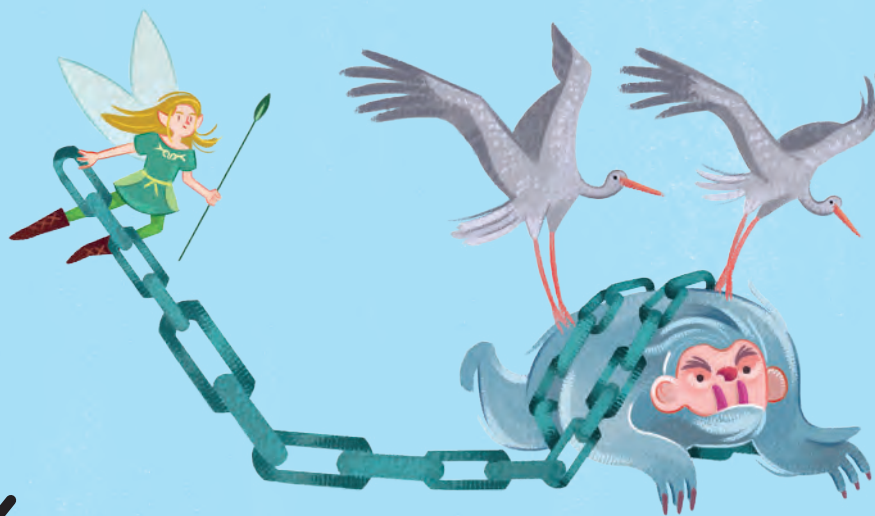
îl va revedea pe negustor, îi va mulțumi din toată inima
că i-a dat ăcest ou de dragon fals!

7 Povesti cu FĂPTURI FANTASTICE

Câte o poveste simpatică
pentru fiecare seară a săptămânii,
ca să vă amuzați și să descoperiți
lumea minunată a făpturilor fantastice.

3+ ANI

978-606-44-1317-8

ÎN ACEEAȘI SERIE:

